NORAKSTS
Lieta Nr. A42406706
(A-2228-07/2)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 7.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Mednis,
piedalās pieteicējs *V.P.*, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes pārstāvis Mārtiņš Birkmanis,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.P.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 27.aprīļa lēmuma Nr.877 atcelšanu

Aprakstošā daļa

[1] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2006.gada 5.jūnija lēmumu pieņemts *V.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) 2006.gada 2.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemtais pieteikums (lietas 4.-5.lapa), kurā lūgts atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs jeb Policijas pārvalde) 2006.gada 27.aprīļa lēmumu Nr.877.
[2] Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos konstatēts, ka 2006.gada 10.janvārī plkst.22:30 Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors I.Maisaks pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA009857 (turpmāk – Protokols, lietas 27.lapa) par to, ka pieteicējs 2006.gada 10.janvārī plkst.21:30 vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numura zīme (turpmāk – v.r.n.z.) */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, atpakaļgaitā pie Stabu ielas nama Nr.116, alkoholisko dzērienu iespaidā ar alkohola koncentrāciju asins bioloģiskajā vidē 0,72 promiles, kā arī nevarēja uzrādīt civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi, tādā veidā pārkāpjot Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 39.1.2.punkta un 236.punkta un Ceļu satiksmes likuma 16.panta piektās daļas prasības, par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15} panta otrajā daļā, 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā atbildība.

2006.gada 13.janvārī Policijas pārvaldes Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 009857 (turpmāk – sākotnējais lēmums, lietas 37.lapa), piemērojot pieteicējam naudas sodu Ls 220,- apmērā un atņemot visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.

Sākotnējo lēmumu pieteicējs apstrīdēja Policijas pārvaldē.
[3] 2006.gada 27.aprīlī Policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.877 (turpmāk arī Lēmums, lietas 48.-51.lp.), ar kuru atstāja sākotnējo lēmumu negrozītu, bet pieteicēja iesniegumu noraidīja.
[3.1] Lēmumā norādīts, ka pieteicējs 2006.gada 10.janvārī plkst.21:30 vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numura zīme v.r.n.z. */dzēsta*

valsts reģistrācijas numura zīme/, atpakaļgaitā pie Stabu ielas nama Nr.116, alkoholisko dzērienu iespaidā ar alkohola koncentrāciju asins bioloģiskajā vidē 0,72 promiles, kas konstatēts Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļā un fiksēts medicīniskās pārbaudes protokolā alkohola ietekmes noteikšanai Nr.116 (lietas 30.-31.lapa). Transportlīdzeklim nav veikta valsts tehniskā apskate, kā arī vadītājs *V.P.* nevarēja uzrādīt civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi, tādā veidā CSN 39.1.2.punkta un 236.punkta un Ceļu satiksmes likuma 16.panta piektās daļas prasības.

[3.2] LAPK 149.15 panta otrās daļas sankcija par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā koncentrācija asinīs pārsniedz 0,50 promili, bet nepārsniedz 1,00 promili, transportlīdzekļa vadītājam paredz piemērot naudas sodu no Ls 200 līdz Ls 300, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.

[3.3] Lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis CSN prasības, bet sākotnējais lēmums pieņemts pamatoti un likumīgi.

[4] Pieteicējs pieteikumā norāda, ka nepiekrīt Lēmumam, jo nav vadījis automašīnu alkohola reibumā.

[4.1] Pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 10.janvārī plkst.21:30 pieteicējs atradies brāļa *V.P.* automašīnā Toyota Corolla, v.r.n.z. */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, un nenoliedz to, ka minētajā transporta līdzeklī atradies alkohola reibumā, taču nav to vadījis. Automašīnā atradies tikai tādēļ, lai to apskatītu un paņemtu cigaretes. Turklāt minētā transporta līdzekļa atslēga bija pie brāļa.

[4.2] Pieteicējs norāda, ka Policijas pārvalde, pieņemot Lēmumu, nav ņēmusi vērā pieteicēja paskaidrojumus, tā ir pamatojusies tikai uz policijas darbinieku paskaidrojumiem. Lēmuma pieņemšanas lietderība ir pamatota ar statistikas datiem, kas ir diezgan vispārīgi un uz konkrēto gadījumu neattiecas.

[5] Atbildētājs paskaidrojumā (lietas 25.-26.lp) norāda, ka pieteicēja prasījumu neatzīst pilnā apjomā.

Paskaidrojumā norādīts, ka Lēmums tika pieņemts, izvērtējot visus pierādījumus, kas ir lietā. Tie ir Protokols, medicīniskās pārbaudes protokols alkohola ietekmes noteikšanai Nr.116, *V.P.*, *V.P.*, *V.P.* paskaidrojumi, Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektoru A.Nikoļenko un I.Maisaka ziņojumi.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēts, ka Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektori kaut kādu personīgu motīvu vadīti būtu sastādījuši protokolu *V.P.* Turpretī no *V.P.* puses ir tikai viņa apgalvojumi, ar kuriem viņš cenšas izvairīties no atbildības.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietvertos prasījumus ar norādītajiem pamatiem un papildus paskaidroja, ka 2006.gada 10.janvārī pieteicējs no četriem pēcpusdienā atradies bārā, ap sešiem uz bāru atbraucis pieteicēja brālis *V.*, kuram pieteicējs lūdzis atvest cigaretes un naudu, un brālis *V.* teica, ka taisoties pirkt mašīnu. Brālis *V.* un pieteicējs uzturējušies bārā un ap deviņiem pieteicējs lūdzis brālim *V.* cigaretes vai arī lūdzis, lai tas parāda mašīnu.

Pieteicējs iesēdies mašīnā, kuras durvis bija vaļā, meklējis cigaretes, raustījis kloķus, mašīnas atpakaļgaitas ugunis degušas, bet pieteicējs nav braucis. Tajā brīdī piebraukuši policijas darbinieki.

Pieteicējs lūdza kā liecinieku pieaicināt brāli *V.*, taču apstiprināja, ka brāļa *V.* paskaidrojumi (lietas 41.-42.lp.) ir patiesi.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis neatzina pieteikumā ietvertos prasījumus ar Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Vispirms atbildētāja pārstāvis lūdza pieaicināt kā lieciniekus pārkāpumu konstatējušos policijas darbiniekus, taču apstiprināja, ka neapstrīd policijas darbinieku A.Ņikoļenko un I.Maisaka ziņojumus (lietas 43.-44.lp.).

Motīvu daļa

[8] Uzklausot dalībniekus un pārbaudot lietas materiālus, atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.panta otrajai daļai objektīvi noskaidrojot lietas apstākļus un dodot tiem juridisku vērtējumu, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[9] Saskaņā ar APL 150.panta pirmo un otro daļu, iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu un iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta nosacījumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.). Pēc APK 244.panta nosacījumiem, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[10] Lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 10.janvārī plkst.21:30 pieteicējs ar alkohola koncentrāciju asins bioloģiskajā vidē 0,72 promiles atradies automašīnā Toyota Corolla, v.r.n.z. */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*.

[11] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs 2006.gada 10.janvārī plkst.21:30 automašīnu Toyota Corolla, v.r.n.z. */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, alkohola reibumā ir vadījis.

Pieteicējs atceras, ka Automašīnā atradies tikai tādēļ, lai to apskatītu un paņemtu cigaretes, automašīnu nav vadījis. Turklāt minētā transporta līdzekļa atslēga bija pie brāļa.

[12] Tiesa pārbauda LAPK 243.pantā paredzētos pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, kas ir jebkuri fakti, ko konstatē arī ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām.

[13] Tiesa konstatē, ka ne pieteicējs, ne atbildētājs neapstrīd savu norādīto liecinieku paskaidrojumus - pieteicējs tiesas sēdē lūdza kā liecinieku pieaicināt brāli *V.*, taču apstiprina, ka brāļa *V.* paskaidrojumi (lietas 41.-42.lp.) ir patiesi; atbildētājs lūdz pieaicināt kā lieciniekus pārkāpumu konstatējušos policijas darbiniekus A.Ņikoļenko un I.Maisaku, taču apstiprināja, ka neapstrīd policijas darbinieku A.Ņikoļenko un I.Maisaka ziņojumus (lietas 43.-44.lp.).

Tiesa šajā lietā policijas darbinieku ziņojumus neizmanto kā pierādījumus, jo

tie neatbilst nevienam no LAPK 243.panta norādītajiem pierādīšanas līdzekļiem.

Pieteicēja norādītā brāļa *V.* paskaidrojumi lietā netiek apstrīdēti, tāpēc tiesa neuzskata par nepieciešamu uzaicināt *V.P.* kā liecinieku šajā lietā.

[14] Līdz ar to tiesa pārbauda pārējos LAPK 243.panta norādītos pierādīšanas līdzekļus - pieteicēja paskaidrojumus, protokolu par administratīvo pārkāpumu, *V.P.* paskaidrojumus.

[14.1] Tiesa konstatē, ka paskaidrojumos pie protokola (lietas 29.lp.) pieteicējs norāda, ka sēdējis automašīnā pie stūres un bez aizdedzes atslēgas, taču nemin ne to, ka šim notikumam būtu liecinieki (tai skaitā, nenorāda brāli *V.*), ne tiesas sēdē apgalvoto, ka iesēdies mašīnā, kuras durvis bija vaļā, meklējis cigaretes, raustījis kloķus, mašīnas atpakaļgaitas ugunis degušas, bet pieteicējs nav braucis.

[14.2] Arī 2006.gada 3.februāra sūdzībā par sākotnējo lēmumu (lietas 38.lp.) pieteicējs nav norādījis ne lieciniekus, ne pieteikumā apskatīto versiju par lietas apstākļiem.

[14.3] Bez tam lietā nav strīda, ka pieteicējs 2006.gada 10.janvārī plkst.22:20 Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļā parakstījis medicīniskās pārbaudes protokolā alkohola ietekmes noteikšanai Nr.116 (lietas 30.-31.lapa), kurā norādīts, ka pieteicējs vadījis transporta līdzekli alkoholisko dzērienu iespaidā ar alkohola koncentrāciju asins bioloģiskajā vidē 0,72 promiles.

Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs pārkāpuma vietā policijas darbiniekiem uzrādījis autovadītāja apliecību (pieteicēja paskaidrojumi lietas 34.lp.).

[14.4] *V.P.* 2006.gada 10.janvāra paskaidrojumos (lietas 41.-42.lp.) norāda, ka automašīnu Toyota Corolla no nepazīstama cilvēka iegādājies uz Stabu ielas pie bāra Allibaba 2006.gada 10.janvārī plkst. 20:00, pēc tam ar brāli *R.* un dēlu *D.* iegājis bārā paēst, kur jau bijis arī pieteicējs (lietas 41.lp.). Pēc kāda laika pieteicējs viņam palūdzis cigaretes un *V.P.* teicis, ka mašīnas durvis ir vaļā un lai pieteicējs pats pēc tām aiziet.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka 2006.gada 10.janvārī pieteicēja brālis *V.* atbraucis uz bāru ap sešiem un teicis, ka taisoties pirkt mašīnu. Iespējams, ka brālis *V.* atbraucis ar to mašīnu, ko taisījies pirkt, bet pieteicējs to nav redzējis.

[15] Tādējādi tiesa konstatē pretrunas pieteicēja un *V.P.* paskaidrojumos – pieteicējs norāda, ka pieteicējs bārā bijis no četriem un *V.P.* uz bāru atbraucis ap sešiem, bet *V.P.* – ka ap astoņiem iegādājies mašīnu un tikai pēc tam iegājis bārā, kur saticis pieteicēju. Bez tam, *V.P.* norāda, ka pieteicējs prasījis viņam cigaretes, bet pieteicējs – ka prasījis cigaretes un lūdzis ļaut apskatīt nopirkto mašīnu.

[16] Tādēļ tiesa konstatē, ka pierādījumi lietā atbilst protokolā (lietas 27.lp.) norādītajam secinājumam, ka pieteicējs 2006.gada 10.janvārī pirms plkst. 21:30 apreibinošo vielu ietekmē Rīgā pie Stabu ielas 116 vadījis automašīnu Toyota Corolla, v.r.n.z. */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētajai koncentrācijai asinīs pārsniedzot 0,50 promili, bet nepārsniedzot 1,00 promili, un nodibina, ka LAPK 149.15 panta otrās daļas pārkāpums konstatēts, ievērojot normatīvos aktus un vispārējos tiesību principus.

Šis secinājums atbilst Lēmumā norādītajam faktu konstatējumam, tāpēc tiesai nav nepieciešams iegūt citus pierādījumus, arī ne policijas darbinieku liecības.

[17] Attiecībā uz LAPK 149.24.panta otrās daļas pārkāpumu, lietā nav strīda, ka pieteicēja vadītajai automašīnai Toyota Corolla, v.r.n.z. */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, 2006.gada 10.janvārī pirms plkst. 21:30 nebija veikta civiltiesiskās

atbildības obligātā apdrošināšana. Tāpēc arī šajā daļā Lēmums ir pamatots.
[18] Līdz ar to atbildētājs Lēmumā pamatoti pieteicējam piemērojis LAPK 149.15 panta otrajā daļā, 149.24.panta otrajā daļā noteikto atbildību.
[19] Ar Lēmumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 220,- apmērā un atņemtas visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.
[20] Uzliekot sodu, atbildētājam vajadzēja piemērot LAPK 35.panta otro daļu par vienlaicīgi konstatētiem administratīvajiem pārkāpumiem, vieglāko sodu iekļaujot smagākajā sodā. Atbildētājs Lēmumā LAPK 35.panta otro daļu nav piemērojis un nav noteicis atsevišķu sodu par katru pārkāpumu, taču sankcija Ls 220,- apmērā un visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz 6 mēnešiem ir tiesiska, jo atbilst LAPK 149.15 panta otrajā daļā paredzētā smagākā soda sankcijas robežām.

LAPK 149.15 panta otrās daļas sankcija par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā koncentrācija asinīs pārsniedz 0,50 promili, bet nepārsniedz 1,00 promili, transportlīdzekļa vadītājam paredz piemērot naudas sodu no Ls 200 līdz Ls 300, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.
[21] Lēmumā ir norādīti LAPK 32.pantā minētie apstākļi, t.sk. daļā ziņas par personu, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Tiesa atzīst, ka pieteicējam nav piemērots mazākais sods, ko paredz LAPK LAPK 149.15 panta otrās daļas norma taču sākotnējā lēmumā (kas ar Lēmumu atstāts negrozīts) ņemts vērā, ka pieteicējs nav administratīvi sodīts, ka pieteicējam nav apgādājamo un vidējie ienākumi mēnesī ir Ls 80,-, kas pēc tiesas ieskata norāda uz pareizi izdarītiem lietderības apsvērumiem, nosakot soda apmēru.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa pie konkrētajiem apstākļiem uzskata, ka pārsūdzēto Lēmumu nav pamata atcelt vai daļā par piemēroto sodu grozīt.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251.panta sesto daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa

nosprieda:

Noraidīt *V.P.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 27.aprīļa lēmuma Nr.877 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 7.martā.

Tiesnesis (paraksts) M.Mednis
NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Mednis
Rīgā, 2007.gada 7.martā.